

SENTÈNCIA 03-97 DE 20 DE FEBRER DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 7 d'octubre de 1.996 en la Causa de referència, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem BOUTIEB M.B. com autor responsable d'un delictes major d'incendi de l'article 259 del Codi Penal, a la pena de cinc anys de presó dels quals divuit mesos fers, el compliment del restant de la pena queda condicionat a l'execució per part del condemnat de la obligació d'indemnitzar a la víctima del delictes segons els mitjans a l'abast, essent fixat a quatre anys el termini de suspensió, el tot per aplicació dels articles 242 i 244 del Codi de Procediment Penal, a l'expulsió del Principat per un període de cinc anys així com el pagament de les despeses processals causades. Que l'hem d'absoldre i l'absolem del delictes de l'article 287 que se li imputava. En concepte de responsabilitat civil el condemnem a indemnitzar el Sr. Ramon S.T. en la quantitat de 360.800.- pts."

II. RESULTANT: Que contra la Sentència esmentada ha interposat recurs de Suplicació el Lletrat Antoni MORELL MORA en defensa i interès de BOUTIEB M.B., en base als motius 3.4 i 3.5 del Decret de 13 de juliol de 1.990: per no contenir la Sentència la narració precisa dels fets i per error en la valoració de la prova i violació del dret a la presumpció d'innocència.

Pel que fa al primer motiu exposa que es desprèn de les declaracions dels testimonis que no va ésser immediatament després que BOUTIEB M.B. deixés l'habitació quan es descobrí el foc, sinó que transcorregueren un mínim de 3 o 4 minuts i en cap cas "un segon" com s'esmenta en la Sentència del TC.

Pel que fa al segon motiu la defensa considera també que existeix un error en l'apreciació de la prova i una violació del dret a la presumpció d'innocència. En efecte la Sentència es basa sobre el fet que ningú altre que BOUTIEB M.B. havia pogut posar foc a la cambra, violant així el principi "in dubio pro reo". Afegeix que les declaracions de BOUTIEB M.B. davant la Policia no són proves de càrrec.

En conseqüència, demana la lliure absolució del processat.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal considera que no existeix cap dubte raonable per aplicar el principi "in dubio pro reo"

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que la relació dels fets continguda en la Sentència no contradiu els testimoniatges recollits i que s'ajusta a la realitat. Que en efecte es desprèn d'aquests que va passar poc temps, entre el moment que BOUTIEB M.B. va sortir de l'habitació fins que va arribar l'empleat constatant el foc. Que aquesta coincidència de temps i de lloc constitueix un indici important i pertinent.

II. CONSIDERANT: Que per altra part, el propi BOUTIEB M.B. va confirmar expressament a la Policia que va encendre la cortina per espantar al gerent de l'Hotel en un moment de ràbia, sense voler provocar danys tant importants com els ocasionats.

Que no existeix cap raó per a descartar aquesta declaració efectuada de manera precisa i espontània poc després dels fets. Que amb evidència, el temps de la reflexió va influir sobre la tàctica defensiva de BOUTIEB M.B.; però que la seva versió posterior és confusa, irracional, demostrant sobretot la mala fe del recurrent, justificant així la severitat de la sanció.

Que, en conseqüència no existeix cap violació de la presumpció d'innocència en la Sentència recorreguda.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació interposat per BOUTIEB M.B. en la Causa i Rotlle de referència.

2.- Confirmar en tots els seus extrems la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa 149-3/96 de data 7 d'octubre de 1.996.

3.- Imposar les costes al recurrent.

4.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.